

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det er vigtigt, at vi med det samme får afklaret præmisserne for debatten fremover.

Det betyder så, at jeg skal forstå fru Lissa Mathiasen på den måde, at det altså er nogle praktiske ting, som gør, at det ikke er muligt at gå videre, at det er ikke et spørgsmål om at samle et politisk flertal, men at det på grund af de problemer, som er omtalt i betænkningen og i Justitsministeriets bemærkninger til betænkningen om registrering af, hvem der bor sammen, simpelt hen ikke er teknisk muligt at gå videre, og at det er det, der er problemet, og det uanset hvilket politisk flertal der er i denne sal. Er det korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Som jeg også før tilkendegav, står det jo meget tydeligt, at man ikke under udvalgsarbejdet mener at kunne finde praktisk mulige løsninger på det problem. Som følge deraf har vi heller ikke drøftet det regeringspartierne imellem, hvis det er det, hr. Søren Søndergaard går efter. Jeg kan jo ikke på nuværende tidspunkt sige, at Børnelovsudvalget kommer med de og de ting, og som følge deraf har jeg sagt, at det er ud fra de signaler, vi godt vil arbejde videre, og at i det øjeblik Børnelovsudvalget er færdigt, vil vi forholde os til det, men at vi er positive over for at kunne gå videre med henblik på bedst muligt at tilgodese barnets tarv.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Venstre ser med tilfredshed på, at justitsministeren nu fremsætter et nyt lovforslag om forældremyndighed. Der er en række udmærkede initiativer i lovforslaget, men hvad er grunden til, at justitsministeren kun foretager småjusteringer?

Jeg er sikkert ikke den eneste her i Folketinget, som har fået mange breve fra forældre og nok især fra fædre, som gør opmærksom på, at der er brug for en ny myndighedslov, og Venstre er helt enig i, at vi bør have en lov, der forbedrer kontakten mellem børn og fædre.

I lovforslaget savnes en klarere definition af, hvordan udtrykket »barnets tarv« skal forstås. Jeg kunne forestille mig en definition i retning af, at barnets tarv er to forældre, der samarbejder, og som begge giver det omsorg. Denne definition har den force, at den betoner, at den af forældrene, der er mest indstillet på at samar-

bejde, får forældremyndigheden. Børn har brug for begge forældre, og hvis den ene part ikke er indstillet på at tage dette hensyn til barnet, bør det have konsekvenser med hensyn til forældremyndighed.

I øvrigt bør ordet forældremyndighed udskiftes med ordet forældreansvar for at angive, at det ikke er forældrenes ret, men barnets tarv, der er det vigtigste. Efter en skilsmisse eller et parforholds sammenbrud kan barnets velfærd være truet, og derfor er det ønskeligt, at forældrene indretter sig mere på barnets behov end på deres egne behov. Ordet ansvar kan have en psykologisk virkning, der er værd at tage med.

Samtidig bør ordet samværsret ændres til samværsansvar, der på lignende måde angiver, at faderen eller moderen har mere ansvar end ret. Barnet derimod har ret til to forældre, der giver det omsorg. Sådan bør ret og ansvar fordeles for at sikre barnets tarv.

Det har en værdi, at forældrene oplever, at en ny lov ikke kun er en mindre justering af den gamle lov, men at der ligger en kvalitetsforbedring i den, der forpligter til en mere børnevenlig adfærd.

Det hævdes, at lovforslaget er til barnets tarv, men det er ligesom ikke til at få øje på, når man ser på lovforslagets § 19, hvor man åbner for en utilbørlig snagen i barnets personlige forhold, og lad os i den forbindelse ikke glemme, at betegnelsen barn også omfatter unge mennesker op til 18 år.

Hvordan kan man i fuldt alvor tillade, at den, der ikke har forældremyndighed, skal kunne indhente orientering om barnet i børnehaver og skoler? Kan det være rimeligt, at barnets lærere skal indblandes i nogle helt private og meget personlige familiemæssige forhold mellem barnets forældre, som barnet selv hverken har lod eller del i? Børn og unge kan være meget sårbare, og det kan skade deres position i undervisningen og i forhold til kammeraterne.

Endvidere er vi i Venstre betænkelige ved forslaget om, at statsamtet skal kunne fastsætte samvær, når forældrene har fælles forældremyndighed. Baggrunden for betænkeligheden er, at forudsætningen om, at fælles forældremyndighed kræver enighed om alle væsentlige spørgsmål, herved fraviges.

Som lovforslaget nu foreligger, er Venstre ikke indstillet på at stemme for det, men med en del ændringer i retning af det, jeg har været inde på i mit indlæg, er vi positive.